

eZine
of Modern Texts in Translation

Translation
Café

March 2016

Edgar Allan Poe

translated into Romanian by
MTTLC graduate Anca Gheorghiu

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 159
March 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Short story by **Edgar Allan Poe**
translated into Romanian by
MTTLC graduate
Anca Gheorghiu

Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vișea
Simona Sămulescu

March 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

March 2016

Mellonta Tauta

by **Edgar Allan Poe**

*Mellonta Tauta*¹

traducere în limba română de

Anca Gheorghiu,

absolventă a MTTLIC

**Translation
Café**

March 2016

TO THE EDITORS
OF THE LADY'S BOOK:

I have the honor of sending you, for your magazine, an article which I hope you will be able to comprehend rather more distinctly than I do myself. It is a translation, by my friend, Martin Van Buren Mavis, (sometimes called the "Poughkeepsie Seer") of an odd-looking MS. which I found, about a year ago, tightly corked up in a jug floating in the Mare Tenebrarum - a sea well described by the Nubian geographer, but seldom visited now-a-days, except for the transcendentalists and divers for crotchets.

Truly yours,
EDGAR A. POE

CĂTRE REDACTORII PUBLICAȚIEI
„REVISTA PENTRU DOAMNE”:

Am onoarea de a vă trimite, pentru revista dumneavoastră, un articol care sper că vă va fi mai clar decât îmi este mie. Este o traducere făcută de către prietenul meu, Martin Van Buren Mavis², (numit uneori „Profetul din Poughkeepsie”³) a unui manuscris bizar pe care l-am găsit în urmă cu un an bine închis într-o sticlă ce plutea pe *Mare Tenebrarum*⁴ - o mare descrisă meticolos de geograful nubian⁵, însă arareori vizitată în ziua de astăzi, cu excepția transcendentaliștilor și a pasionaților după senzațional⁶.

Al dumneavoastră,
EDGAR A. POE

Translation
Café

March 2016

ON BOARD BALLOON "SKYLARK"

April, 1, 2848

NOW, my dear friend – now, for your sins, you are to suffer the infliction of a long gossiping letter. I tell you distinctly that I am going to punish you for all your impertinences by being as tedious, as discursive, as incoherent and as unsatisfactory as possible. Besides, here I am, cooped up in a dirty balloon, with some one or two hundred of the canaille, all bound on a pleasure excursion, (what a funny idea some people have of pleasure!) and I have no prospect of touching terra firma for a month at least. Nobody to talk to. Nothing to do. When one has nothing to do, then is the time to correspond with ones friends. You perceive, then, why it is that I write you this letter – it is on account of my ennui and your sins.

Get ready your spectacles and make up your mind to be annoyed. I mean to write at you every day during this odious voyage.

Heigho! when will any Invention visit the human pericranium? Are we forever to be doomed to the thousand

LA BORDUL BALONULUI „CIOCÂRLIA”

1 aprilie 2848

Ei bine, dragă prietenă – pentru păcatele tale, îți voi pricinui suferința unei lungi scrisori scandaloase. Îți spun răspicat că te voi pedepsi pentru toate actele tale de impertinență și voi fi cât se poate de obositoare, discursivă, incorentă și nesatisfăcătoare. Pe deasupra, iată-mă prizonieră în acest balon murdar, laolaltă cu una sau două sute de proletari porniți într-o călătorie de plăcere (tare ciudat văd unii plăcerea!) și fără să am vreo perspectivă de a atinge *terra firma*⁷ vreme de cel puțin o lună. Nimeni cu care să pot vorbi. Nimic de făcut. Atunci când nu ai nimic de făcut, e momentul să corespondezi cu prietenii. Pricepi așadar de ce îți scriu această scrisoare – din cauza plictisului meu și a păcatelor tale.

Aranjează-ți ochelarii și pregătește-te să te enervezi. Intenționez să îți scriu în fiecare zi a acestei călătorii odioase.

Na-ți-o bună! Când oare va vizita vreo Invenție pericraniul uman? Suntem sortiți să îndurăm pentru totdeauna

Translation
Café

March 2016

inconveniences of the balloon? Will nobody contrive a more expeditious mode of progress? The jog-trot movement, to my thinking, is little less than positive torture. Upon my word we have not made more than a hundred miles the hour since leaving home! The very birds beat us – at least some of them. I assure you that I do not exaggerate at all. Our motion, no doubt, seems slower than it actually is – this on account of our having no objects about us by which to estimate our velocity, and on account of our going with the wind. To be sure, whenever we meet a balloon we have a chance of perceiving our rate, and then, I admit, things do not appear so very bad. Accustomed as I am to this mode of travelling, I cannot get over a kind of giddiness whenever a balloon passes us in a current directly overhead. It always seems to me like an immense bird of prey about to pounce upon us and carry us off in its claws. One went over us this morning about sunrise, and so nearly overhead that its drag-rope actually brushed the network suspending our car, and caused us very serious apprehension. Our captain said that if the material of the bag had been the trumpery varnished "silk" of five hundred or a thousand years ago, we should inevitably have been damaged.

cele o mie de inconveniente ale balonului? Chiar nu va descoperi nimeni un mijloc de deplasare mai operativ? Această mișcare, nici lentă, nici rapidă, este, după mine, aproape o tortură. Pe cuvântul meu, nu am mers cu mai mult de o sută de mile⁸ pe oră de când am plecat de acasă! Până și păsările ne întrec – cel puțin unele dintre ele. Te asigur că nu exagerez câtuși de puțin. Deplasarea noastră, fără îndoială, pare mai lentă decât este de fapt – aceasta deoarece nu avem obiecte pe lângă noi în funcție de care să ne estimăm viteza, și deoarece mergem după vânt. Desigur, ori de câte ori ne intersectăm cu un alt balon, putem percepe viteza cu care mergem și atunci, recunosc, lucrurile nu par atât de rele. Deși sunt obișnuită cu acest mod de deplasare, tot mă ia un soi de amețeală atunci când vreun balon trece chiar pe deasupra noastră. Mereu îmi pare că o imensă pasăre de pradă e pe cale să se năpustească asupra noastră și să ne înhațe în gherele ei. Chiar azi dimineață pe la răsărit a trecut unul pe deasupra noastră, atât de aproape încât ghidropa sa a atins structura de susținere a vehiculului nostru și ne-a speriat grozav. Căpitanul ne-a spus că dacă balonul ar fi fost făcut din acea ridicolă „mătase” impregnată cu lac de acum cinci sute sau o mie de ani, am fi fost inevitabil

This silk, as he explained it to me, was a fabric composed of the entrails of a species of earth-worm. The worm was carefully fed on mulberries – kind of fruit resembling a water-melon – and, when sufficiently fat, was crushed in a mill. The paste thus arising was called papyrus in its primary state, and went through a variety of processes until it finally became "silk". Singular to relate, it was once much admired as an article of female dress! Balloons were also very generally constructed from it. A better kind of material, it appears, was subsequently found in the down surrounding the seed-vessels of a plant vulgarly called euphorbium, and at that time botanically termed milk-weed. This latter kind of silk was designated as silk-buckingham, on account of its superior durability, and was usually prepared for use by being varnished with a solution of gum caoutchouc – a substance which in some respects must have resembled the gutta percha now in common use. This caoutchouc was occasionally called Indian rubber or rubber of twist, and was no doubt one of the numerous fungi. Never tell me again that I am not at heart an antiquarian.

Talking of drag-ropes – our own, it seems, has this

avariați. Mătasea asta, mi-a explicat el, era un material produs din intestinele unei specii de râme. Râma era hrănită atent cu dudge – un fruct asemănător pepenelui – și, când devenea suficient de grasă, era zdrobită într-o presă. Pasta astfel rezultată se numea papirus în stadiul inițial, trecând apoi prin diverse procese, pentru a deveni la final „mătase”. Trebuie relatat că odată fusese admirată ca articol de îmbrăcăminte feminină! Baloanele erau și ele, de cele mai multe ori, fabricate din această mătase. Un material mai bun se pare că a fost găsit mai târziu în puful din jurul pericarpului unei plante cu numele vulgar de „euphorbium”, pe atunci având denumirea botanică de „laptele-cucului”. Acest al doilea tip de mătase a fost desemnat prin termenul de „mătase-buckingham”⁹, datorită rezistenței sale superioare, și înainte de utilizare era de obicei lăcuită cu o soluție cleioasă de cauciuc – o substanță care trebuie să fi fost sub unele aspecte asemănătoare cu gutaperca din uzul nostru actual. Acest cauciuc era uneori numit cauciuc indian sau cauciuc de funie¹⁰, și era neîndoios una dintre numeroasele ciuperci. Să nu îmi mai spuneți vreodată că nu sunt în sufletul meu un arheolog.

Apropo de ghidrope – a noastră se pare că tocmai a

moment knocked a man overboard from one of the small magnetic propellers that swarm in ocean below us – a boat of about six thousand tons, and, from all accounts, shamefully crowded. These diminutive barques should be prohibited from carrying more than a definite number of passengers. The man, of course, was not permitted to get on board again, and was soon out of sight, he and his life-preserver. I rejoice, my dear friend, that we live in an age so enlightened that no such a thing as an individual is supposed to exist. It is the mass for which the true Humanity cares. By-the-by, talking of Humanity, do you know that our immortal Wiggins is not so original in his views of the Social Condition and so forth, as his contemporaries are inclined to suppose? Pundit assures me that the same ideas were put nearly in the same way, about a thousand years ago, by an Irish philosopher called Furrier, on account of his keeping a retail shop for cat peltries and other furs. Pundit knows, you know; there can be no mistake about it. How very wonderfully do we see verified every day, the profound observation of the Hindoo Aries Tottle (as quoted by Pundit) – "Thus must we say that, not once or twice, or a few times, but with almost infinite repetitions, the same opinions

azvârlit un om peste bord dintr-una din micile ambarcațiuni cu elice magnetice care mișună în oceanul de sub noi – o ambarcațiune de circa șase mii de tone și, conform părerii generale, revoltător de aglomerată. Ar trebui să li se interzică acestor infime bărcuțe să depășească un anumit număr de pasageri. Desigur, omului nu i s-a permis să urce înapoi la bord și atât el, cât și colacul lui de salvare, au dispărut curând din câmpul nostru vizual. Mă bucur, prietenă dragă, că trăim într-o epocă atât de iluminată încât existența individului nici nu poate fi concepută. Adevăratei Umanități de mase îi pasă. Și fiindcă tot veni vorba de Umanitate, știi că nemuritorul nostru Wiggins nu e chiar atât de original în opinia sa despre Condiția Socială și așa mai departe, precum înclină să creadă contemporanii săi? Pundit¹¹ mă asigură că aceleași idei au fost lansate cam în aceeași formă, acum o mie de ani, de către un filosof irlandez numit Furrier¹², numit astfel datorită faptului că ținea un magazin cu blănuri de pisică și de alte animale. Pundit știe, să știți; nu poate fi nici urmă de îndoială. Atât de minunat ni se adeverește în fiecare zi observația profundă a hindusului Aries Tottle¹³ (așa cum îl citează Pundit) – „Astfel trebuie spus că, nu o dată, de două sau de câteva ori, ci repetându-se aproape la

come round in a circle among men”.

April 2. Spoke to-day the magnetic cutter in charge of the middle section of floating telegraph wires. I learn that when this species of telegraph was first put into operation by Horse, it was considered quite impossible to convey the wires over sea, but now we are at a loss to comprehend where the difficulty lay! So wags the world. Tempora mutantur – excuse me for quoting the Etruscan. What would we do without the Atlantic telegraph? (Pundit says Atlantic was the ancient adjective.) We lay to a few minutes to ask the cutter some questions, and learned, among other glorious news, that civil war is raging in Africa, while the plague is doing its good work beautifully both in Yuropa and Ayesher. Is it not truly remarkable that, before the magnificent light shed upon philosophy by Humanity, the world was accustomed to regard War and Pestilence as calamities? Do you know that prayers were actually offered up in the ancient temples to the end that these evils (!) might not be visited upon mankind? Is it not really difficult to comprehend upon what principle of interest our forefathers acted? Were they so blind as not to perceive that the destruction of a myriad of individuals is only so much

infinit, aceleași opinii reapar ciclic în rândul oamenilor”.

2 aprilie. Astăzi ne-a vorbit tăietorul magnetic responsabil cu secțiunea mediană a firelor de telegraf plutitoare. Am aflat că atunci când acest tip de telegraf a fost pus în funcțiune pentru prima oară de către Horse¹⁴, se credea că e imposibilă dispunerea firelor peste mare, însă acum ne e greu să înțelegem unde era dificultatea! Așa vorbește lumea. *Tempora mutantur*¹⁵ – mă scuzați pentru citatul în estruscă. Ce ne-am face fără telegraful atlantic? (Pundit spune că „atlantic” era adjectivul antic). Am rămas câteva minute ca să-i punem tăietorului niște întrebări și am aflat, printre alte vești grozave, că în Africa s-a declanșat un război civil, iar ciuma își face treaba admirabil atât în Yuropa¹⁶, cât și în Aisia¹⁷. Nu e cu adevărat remarcabil că, înainte ca Umanitatea să lumineze calea filosofiei, lumea era deprinsă să privească Războiul și Molima drept calamități? Știi că în templele antice se aduceau ofrande zeilor pentru ca aceste nenorociri (!) să nu se năpustească asupra omenirii? Nu e cu adevărat greu să înțelegem după ce principii de interes se ghidau strămoșii noștri? Chiar erau atât de orbi încât nu percepeau că distrugerea a miriade de indivizi e în avantajul masei colective!

positive advantage to the mass!

April 3. It is really a very fine amusement to ascend the rope-ladder leading to the summit of the balloon-bag, and thence survey the surrounding world. From the car below you know the prospect is not so comprehensive – you can see little vertically. But seated here (where I write this) in the luxuriously-cushioned open piazza of the summit, one can see everything that is going on in all directions. Just now there is quite a crowd of balloons in sight, and they present a very animated appearance, while the air is resonant with the hum of so many millions of human voices. I have heard it asserted that when Yellow or (Pundit will have it) Violet, who is supposed to have been the first aeronaut, maintained the practicability of traversing the atmosphere in all directions, by merely ascending or descending until a favorable current was attained, he was scarcely hearkened to at all by his contemporaries, who looked upon him as merely an ingenious sort of madman, because the philosophers (?) of the day declared the thing impossible. Really now it does seem to me quite unaccountable how any thing so obviously feasible could have escaped the sagacity of the ancient savans. But in all ages the great obstacles

3 aprilie. E o distracție pe cinste să urci scara de sfoară care duce către vârful balonului și să privești de acolo panorama lumii înconjurătoare. Din vehiculul de dedesubt, știi că perspectiva nu e atât de cuprinzătoare – vizibilitatea pe verticală e redusă. Dar stând aici (de unde îți scriu aceste rânduri) între pernele luxoase, pe terasa din vârf, vezi tot ce se întâmplă în orice direcție. În acest moment se văd o mulțime de baloane, care par foarte animate, iar în aer răsună murmurul a milioane de voci omenesti. Am auzit afirmându-se că atunci când Yellow sau (după cum spune Pundit) Violet, care se presupune că a fost primul aeronaut, a dovedit posibilitatea de a traversa atmosfera în orice direcție, numai urcând sau coborând până la găsirea unui curent prielnic, abia dacă a fost ascultat de contemporanii săi, care l-au privit doar ca pe un soi de nebun ingenios, întrucât filosofii (?) vremii au declarat că acel lucru era imposibil. Serios, chiar îmi pare inexplicabil că un lucru în mod evident realizabil a putut scăpa sagacității savanților antici. În orice eră însă, obstacolele majore care au stat în calea progresului Artei au fost contracarate de așa-zii oameni de știință.

**Translation
Café**

March 2016

to advancement in Art have been opposed by the so-called men of science.

To be sure, our men of science are not quite so bigoted as those of old: – oh, I have something so queer to tell you on this topic. Do you know that it is not more than a thousand years ago since the metaphysicians consented to relieve the people of the singular fancy that there existed but two possible roads for the attainment of Truth! Believe it if you can! It appears that long, long ago, in the night of Time, there lived a Turkish philosopher (or Hindoo possibly) called Aries Tottle. This person introduced, or at all events propagated what was termed the deductive or *à priori* mode of investigation. He started with what he maintained to be axioms or "self-evident truths," and thence proceeded "logically" to results. His greatest disciples were one Neulid, and one Cant. Well, Aries Tottle flourished supreme until advent of one Hog, surnamed the "Ettrick Shepherd," who preached an entirely different system, which he called the *a posteriori* or inductive. His plan referred altogether to Sensation. He proceeded by observing, analyzing, and classifying facts – *instantiae naturae*, as they were affectedly called – into general laws. Aries Tottle's mode, in a

Desigur, oamenii noștri de știință nu sunt la fel de habotnici ca aceia din vechime: o, am să-ți spun ceva tare neobișnuit pe tema asta. Știi că în urmă cu nici o mie de ani metafizicienii au consimțit să elibereze omenirea de unica impresie că ar exista doar două căi de găsim a Adevărului! Poți crede așa ceva? Se pare că acum mult, mult timp, în noaptea Timpului, trăia un filosof turc (sau posibil hindus) numit Aries Tottle. Această persoană a introdus sau, în orice caz, a propagat ceea ce se numea metoda de cercetare deductivă sau *à priori*. A pornit de la ceea ce el susținea că sunt axiome sau „adevăruri auto-evidente”, ajungând apoi la rezultate „logice”. Cei mai mari discipoli ai săi au fost un anume Neulid¹⁸, și un anume Cant¹⁹. Ei bine, Aries Tottle a fost pe culmile gloriei până să apară un anume Hog²⁰, supranumit „Păstorul din Ettrick”²¹, care susținea un sistem cu totul diferit, pe care-l numea *a posteriori*²² sau inductiv. Planul său se referea întru totul la Senzații. Metodele sale erau observația, analiza, și clasificarea faptelor – *instantiae naturae*²³, cum erau numite cu emfază – în legi generale. Într-un cuvânt, sistemul lui Aries Tottle era bazat

word, was based on noumena; Hog's on phenomena. Well, so great was the admiration excited by this latter system that, at its first introduction, Aries Tottle fell into disrepute; but finally he recovered ground and was permitted to divide the realm of Truth with his more modern rival. The savans now maintained the Aristotelian and Baconian roads were the sole possible avenues to knowledge. "Baconian," you must know, was an adjective invented as equivalent to Hog-ian and more euphonious and dignified.

Now, my dear friend, I do assure you, most positively, that I represent this matter fairly, on the soundest authority and you can easily understand how a notion so absurd on its very face must have operated to retard the progress of all true knowledge – which makes its advances almost invariably by intuitive bounds. The ancient idea confined investigations to crawling; and for hundreds of years so great was the infatuation about Hog especially, that a virtual end was put to all thinking, properly so called. No man dared utter a truth to which he felt himself indebted to his Soul alone. It mattered not whether the truth was even demonstrably a truth, for the bullet-headed savans of the time regarded only the road by

pe *noumena*²⁴; al lui Hog, pe *phenomena*²⁵. Se pare că acest din urmă sistem a trezit așa o admirație încât, odată ce a fost lansat, reputația lui Aries Tottle și-a pierdut bunul renume; însă într-un final a recâștigat teren și i-a fost îngăduit să împartă acest domeniu al Adevărului cu mai modernul său rival. Acum savanții susțineau că singurele căi posibile către cunoaștere erau cea aristoteliană și cea baconiană. Trebuie să știți că adjectivul „baconian” a fost inventat ca un echivalent mai eufonic și mai demn al lui „hog-ian”.

Acum, dragă prietenă, te asigur, cu toată convingerea, că îți înfățișez această problemă cât se poate de exact, cu o competență temeinică, așa că poți înțelege cum o noțiune evident absurdă a întârziat progresul adevăratei cunoașteri – care progresează aproape doar pe cale intuitivă. Această idee antică a limitat cercetările, impunându-le un mers târâș; și vreme de sute de ani pasiunea îndeosebi pentru Hog a fost atât de mare, încât gândirea – corect denumită astfel – a ajuns virtualmente la un sfârșit. Nimeni nu îndrăznea să rostească vreun adevăr care se datora numai Sufletului său. Nu avea nicio importanță dacă acel adevăr putea măcar să fie demonstrat ca atare, căci capetele pătrate ale savanților vremii

which he had attained it. They would not even look at the end. "Let us see the means," they cried, "the means!" If, upon investigation of the means, it was found to come under neither the category Aries (that is to say Ram) nor under the category Hog, why then the savans went no farther, but pronounced the "theorist" a fool, and would have nothing to do with him or his truth.

Now, it cannot be maintained, even, that by the crawling system the greatest amount of truth would be attained in any long series of ages, for the repression of imagination was an evil not to be compensated for by any superior certainty in the ancient modes of investigation. The error of these Jurmains, these Vrinch, these Inglitch, and these Amriccans (the latter, by the way, were our own immediate progenitors), was an error quite analogous with that of the wisacre who fancies that he must necessarily see an object the better the more closely he holds it to his eyes. These people blinded themselves by details. When they proceeded Hoggishly, their "facts" were by no means always facts - a matter of little consequence had it not been for assuming that they were facts and must be facts because they appeared to be such. When they proceeded on the

țineau seama doar de calea prin care se ajunsese la el. Nici nu voiau să știe rezultatul. „Să vedem mijloacele”, răcneau ei, „mijloacele!”. Dacă, cercetând mijloacele, găseau că nu intră nici în categoria Aries (adică Berbec), nici în categoria Hog²⁶, atunci savanții nu mai continuau, ci îl declarau pe „teoretician” un prost și nu mai voiau să aibă de a face cu el ori cu adevărul lui.

Nu se poate afirma nici măcar că acest sistem târâș poate duce la aflarea adevărului nici într-o îndelungată perioadă de timp, întrucât represiunea imaginației era un rău care nu putea fi compensat de vreo certitudine superioară din metodele antice de cercetare. Greșeala acestor jermani, vrancezi, angluzi și amricceni (apropo, aceștia din urmă erau chiar înaintașii noștri) era una aproape analoagă cu greșeala atotștiutorului care are impresia că vede un obiect mai bine dacă îl ține mai aproape de ochi. Acești oameni au fost orbiți de detalii. După metoda hogiană, „faptele” lor nu erau întotdeauna fapte - o chestiune fără prea multe consecințe dacă ei nu ar fi presupus că acestea erau fapte și trebuie că erau fapte pentru că așa păreau. După metoda lui Berbec, drumul lor nu era, ca și coarnele de berbec, nicidecum drept, fiindcă nu au avut niciodată o axiomă care să

path of the Ram, their course was scarcely as straight as a ram's horn, for they never had an axiom which was an axiom at all. They must have been very blind not to see this, even in their own day; for even in their own day many of the long "established" axioms had been rejected. For example - "Ex nihilo nihil fit"; "a body cannot act where it is not"; "there cannot exist antipodes"; "darkness cannot come out of light" - all these, and a dozen other similar propositions, formerly admitted without hesitation as axioms, were, even at the period of which I speak, seen to be untenable. How absurd in these people, then, to persist in putting faith in "axioms" as immutable bases of Truth! But even out of the mouths of their soundest reasoners it is easy to demonstrate the futility, the impalpability of their axioms in general. Who was the soundest of their logicians? Let me see! I will go and ask Pundit and be back in a minute.... Ah, here we have it! Here is a book written nearly a thousand years ago and lately translated from the Inglitch - which, by the way, appears to have been the rudiment of the Amriccan. Pundit says it is decidedly the cleverest ancient work on its topic, Logic. The author (who was much thought of in his day) was one Miller, or Mill; and we

fie câtuși de puțin axiomă. Trebuie că erau tare orbi de nu au văzut asta, chiar și la acea vreme; căci chiar și la acea vreme, multe dintre axiomele „consacrate“ fuseseră respinse. De pildă - „*Ex nihilo nihil fit*“; „un corp nu poate acționa acolo unde nu se află“; „nu pot exista antipozi“; „întunericul nu poate să rezulte din lumină“ - toate acestea și alte zeci de teoreme similare, inițial admise ca axiome, erau, chiar și în perioada de care vorbesc, imposibil de susținut. Ce absurd, atunci, din partea acestor oameni, să continue a se încrede că aceste „axiome“ ar fi fundamente invariabile ale Adevărului! Dar chiar și prin gura celor mai raționali gânditori ai lor e simplu de demonstrat ineficacitatea, imaterialitatea axiomelor lor în general. Care era cel mai rațional dintre logicienii lor? Ia să vedem! Mă duc să-l întreb pe Pundit și mă întorc într-un minut... A, am găsit! Iată o carte scrisă acum aproape o mie de ani și tradusă de curând din angluză - care, apropo, se pare că reprezintă rudimentele limbii amricane. Pundit spune că indiscutabil e cea mai ingenioasă lucrare antică pe această temă, Logica. Autorul (care în vremea lui stârnise mult interes) era un anume Miller, sau Mill²⁷; și am găsit despre el o informație de oarecare importanță, cum că avea un cal de tras la moară²⁸, pe

find it recorded of him, as a point of some importance, that he had a mill-horse called Bentham. But let us glance at the treatise!

Ah! - "Ability or inability to conceive," says Mr. Mill, very properly, "is in no case to be received as a criterion of axiomatic truth". What modern in his senses would ever think of disputing this truism? The only wonder with us must be, how it happened that Mr. Mill conceived it necessary even to hint at any thing so obvious. So far good - but let us turn over another paper. What have we here? - "Contradictories cannot both be true - that is, cannot co-exist in nature". Here Mr. Mill means, for example, that a tree must be either a tree or not a tree - that it cannot be at the same time a tree and not a tree. Very well; but I ask him why. His reply is this - and never pretends to be any thing else than this - "Because it is impossible to conceive that contradictories can both be true". But this is no answer at all, by his own showing, for has he not just admitted as a truism that "ability or inability to conceive is in no case to be received as a criterion of axiomatic truth".

Now I do not complain of these ancients so much

nume Bentham²⁹. Dar să ne aruncăm o privire pe tratat!

A! - „Capacitatea sau incapacitatea de a concepe”, spune domnul Mill, foarte corect, „în niciun caz nu va servi drept criteriu în adevărul axiomatic”. Ce om modern în toate facultățile mintale s-ar gândi vreodată să conteste acest truism? Singurul lucru care ar trebui să ne mire este faptul că domnul Mill a conceput ca necesar chiar să sugereze ceva atât de evident. Până aici bine - dar să trecem la o altă lucrare. Ce avem aici? - „Contradicțiile nu pot fi ambele adevărate - adică nu pot coexista în natură”. Aici domnul Mill vrea să spună că, de pildă, un copac este fie copac, fie altceva decât copac - că nu poate fi în același timp copac și altceva decât copac. Prea bine; dar îl întreb de ce. Răspunsul lui este acesta - și nu pretinde nicicum a fi altul - „Pentru că e imposibil a concepe că două contradicții pot fi ambele adevărate”. Însă acesta nu e nicidecum un răspuns, precum el însuși a arătat, căci nu a admis el ca truism aceea că „putința sau neputința de a concepe în niciun caz nu va servi drept criteriu în adevărul axiomatic”.

Acum nu mă plâng atât că logica acestor antici este,

because their logic is, by their own showing, utterly baseless, worthless and fantastic altogether, as because of their pompous and imbecile proscription of all other roads of Truth, of all other means for its attainment than the two preposterous paths – the one of creeping and the one of crawling – to which they have dared to confine the Soul that loves nothing so well as to soar.

By the by, my dear friend, do you not think it would have puzzled these ancient dogmaticians to have determined by which of their two roads it was that the most important and most sublime of all their truths was, in effect, attained? I mean the truth of Gravitation. Newton owed it to Kepler. Kepler admitted that his three laws were guessed at – these three laws of all laws which led the great English mathematician to his principle, the basis of all physical principle – to go behind which we must enter the Kingdom of Metaphysics. Kepler guessed – that is to say imagined. He was essentially a "theorist" – that word now of so much sanctity, formerly an epithet of contempt. Would it not have puzzled these old moles too, to have explained by which of the two "roads" a cryptographer unriddles a cryptograph of more than usual

precum ei înșiși au arătat, complet nefondată, inutilă și fantastică de-a dreptul, cât de înlăturarea emfatică și imbecilă a oricărei alte căi către Adevăr, a oricărui alt mijloc de a ajunge la el decât cele două drumuri absurde – mersul anevoie și mersul târâș – la care au îndrăznit să limiteze Sufletul, care nu adoră nimic mai mult decât să se avânte spre culmi.

Că tot veni vorba, dragă prietenă, nu crezi că acești dogmaticieni antici ar fi fost puși în încurcătură dacă ar fi trebuit să determine prin care dintre cele două căi erau de fapt atinse cele mai importante și sublime dintre adevărurile lor? De pildă, adevărul Gravitației. Newton³⁰ i-l datora lui Kepler³¹. Kepler a recunoscut că cele trei legi ale sale au fost ghicite – aceste trei legi ale tuturor legilor care l-au condus pe marele matematician englez către principiul său, fundamentul tuturor principiilor fizicii – pentru a ajunge în spatele acestuia trebuie să pătrundem în Regatul Metafizicii. Kepler a ghicit – adică și-a imaginat. În fond, era „teoretician” – cuvânt acum cu un caracter sacru, altădată epitet disprețuitor. N-ar fi fost puse în încurcătură și aceste cârțițe bătrâne, să fi trebuit să explice prin care dintre cele două „căi” descifrează criptograful o

secrecy, or by which of the two roads Champollion directed mankind to those enduring and almost innumerable truths which resulted from his deciphering the Hieroglyphics.

One word more on this topic and I will be done boring you. Is it not passing strange that, with their eternal prattling about roads to Truth, these bigoted people missed what we now so clearly perceive to be the great highway - that of Consistency? Does it not seem singular how they should have failed to deduce from the works of God the vital fact that a perfect consistency must be an absolute truth! How plain has been our progress since the late announcement of this proposition! Investigation has been taken out of the hands of the ground-moles and given, as a task, to the true and only true thinkers, the men of ardent imagination. These latter theorize. Can you not fancy the shout of scorn with which my words would be received by our progenitors were it possible for them to be now looking over my shoulder? These men, I say, theorize; and their theories are simply corrected, reduced, systematized - cleared, little by little, of their dross of inconsistency - until, finally, a perfect consistency stands

criptogramă ultrasecretă, ori pe care dintre cele două căi a îndrumat Champollion³² omenirea către acele trainice și aproape infinite adevăruri pe care le-a obținut prin descifrarea Hieroglifelor?

Încă un cuvânt pe tema asta și voi sfârși prin a te plictisi. Nu e grozav de straniu că acești oameni mărginiți s-au pierdut în gânguritul etern despre căile către Adevăr și au rătăcit marele drum, pe care noi îl vedem atât de clar acum - acela al Consecvenței? Nu e remarcabil că nu au reușit să deducă din lucrările Domnului faptul esențial conform căruia consecvența desăvârșită trebuie să fie un adevăr absolut! De la ultima enunțare a acestei teoreme, progresul nostru a fost atât de limpede! Cercetarea a fost luată din mâinile cârțișelor de pământ și dată ca sarcină adevăraților și singurilor adevărați gânditori, oamenilor cu o imaginație înflăcărată. Aceștia din urmă elaborează teorii. Nu îți poți imagina hohotul disprețuitor cu care înaintașii noștri ar primi cuvintele mele dacă mi-ar putea privi acum peste umăr? Acești oameni, îți spun, elaborează teorii; iar teoriile lor sunt doar corectate, reduse, sistematizate - curățate, puțin câte puțin, de reziduurile inconsecvente - până când, în final, iese la iveală o consecvență

apparent which even the most stolid admit, because it is a consistency, to be an absolute and an unquestionable truth.

April 4. The new gas is doing wonders, in conjunction with the new improvement with gutta percha. How very safe, commodious, manageable, and in every respect convenient are our modern balloons! Here is an immense one approaching us at the rate of at least a hundred and fifty miles an hour. It seems to be crowded with people – perhaps there are three or four hundred passengers – and yet it soars to an elevation of nearly a mile, looking down upon poor us with sovereign contempt. Still a hundred or even two hundred miles an hour is slow travelling after all. Do you remember our flight on the railroad across the Kanadaw continent? – fully three hundred miles the hour – that was travelling. Nothing to be seen though – nothing to be done but flirt, feast and dance in the magnificent saloons. Do you remember what an odd sensation was experienced when, by chance, we caught a glimpse of external objects while the cars were in full flight? Every thing seemed unique – in one mass. For my part, I cannot say but that I preferred the travelling by the slow train of a hundred miles the hour. Here

desăvârșită, atât de evidentă încât chiar și cei mai rezervați admit că, fiindcă e consecvență, este un adevăr absolut și incontestabil.

4 aprilie. Noul combustibil, precum și noua perfecționare cu gutaperca, fac minuni. Ce sigure, comode, maniabile și convenabile în toate privințele sunt baloanele noastre moderne! Chiar acum se apropie de noi unul imens cu o viteză de cel puțin o sută cincizeci de mile pe oră. Pare încărcat de oameni – să fie trei sau patru sute de pasageri – dar se înalță în zbor aproape o milă, privind în jos către bieții de noi cu un dispreț absolut. Totuși, o sută sau chiar două sute de mile pe oră e o viteză redusă, până la urmă. Îți amintești zborul nostru pe calea ferată care străbate continentul Kanaduan³³? – cel puțin trei sute de mile pe oră – asta da viteză. Totuși, fără să ai nimic de văzut, nici de făcut, decât să flirtezi, să te ospătezi și să dansezi în luxoasele saloane. Mai știi ce senzație bizară a fost când, din întâmplare, am zărit niște obiecte externe, în timp ce vagoanele se aflau în plin zbor? Totul părea unic – o masă compactă. În ceea ce mă privește, nu pot spune decât că am preferat să călătoresc cu trenul lent cu o sută de mile la oră. Aici ne era permis să avem ferestre din sticlă – și chiar să le ținem deschise

we were permitted to have glass windows – even to have them open – and something like a distinct view of the country was attainable.... Pundit says that the route for the great Kanadaw railroad must have been in some measure marked out about nine hundred years ago! In fact, he goes so far as to assert that actual traces of a road are still discernible – traces referable to a period quite as remote as that mentioned. The track, it appears was double only; ours, you know, has twelve paths; and three or four new ones are in preparation. The ancient rails were very slight, and placed so close together as to be, according to modern notions, quite frivolous, if not dangerous in the extreme. The present width of track – fifty feet – is considered, indeed, scarcely secure enough. For my part, I make no doubt that a track of some sort must have existed in very remote times, as Pundit asserts; for nothing can be clearer, to my mind, than that, at some period – not less than seven centuries ago, certainly – the Northern and Southern Kanadaw continents were united; the Kanawdians, then, would have been driven, by necessity, to a great railroad across the continent.

April 5. I am almost devoured by ennui. Pundit is the

– și era vizibil un oarecare peisaj de țară... Pundit spune că traseul mării căi ferate kanaduene sigur fusese stabilit într-o oarecare măsură cu vreo nouă sute de ani în urmă! De fapt, merge într-atât de departe încât afirmă că se pot desluși încă urmele unui drum – urme datând dintr-o perioadă la fel de îndepărtată ca și cea menționată. Linia ferată, se pare, era numai dublă; a noastră, precum știi, are douăsprezece linii; și alte trei sau patru sunt în pregătire. Șinele antice erau foarte subțiri și plasate atât de aproape una de alta, încât erau, potrivit noțiunilor moderne, aproape nedemne de luat în seamă, dacă nu cumva erau extrem de periculoase. În prezent, lățimea liniei ferate – cincizeci de picioare³⁴ – abia dacă e considerată, într-adevăr, suficient de sigură. În ceea ce mă privește, nu am nicio îndoială că un fel de linie ferată sigur a existat în vremuri îndepărtate, așa cum afirmă Pundit; căci nimic nu poate fi mai clar, după părerea mea, decât faptul că, într-o perioadă – desigur, nu cu mai puțin de șapte secole în urmă – continentele Kanadua de Nord și de Sud erau unite; pe atunci, kanaduenii sigur au fost mânați, de necesitate, către o mare cale ferată de-a lungul continentului.

5 aprilie. Sunt aproape devorată de plictiseală. Pundit e

Translation
Café

March 2016

only conversible person on board; and he, poor soul! can speak of nothing but antiquities. He has been occupied all the day in the attempt to convince me that the ancient Amriccans governed themselves! – did ever anybody hear of such an absurdity? – that they existed in a sort of every-man-for-himself confederacy, after the fashion of the "prairie dogs" that we read of in fable. He says that they started with the queerest idea conceivable, viz: that all men are born free and equal – this in the very teeth of the laws of gradation so visibly impressed upon all things both in the moral and physical universe. Every man "voted," as they called it – that is to say meddled with public affairs – until at length, it was discovered that what is everybody's business is nobody's, and that the "Republic" (so the absurd thing was called) was without a government at all. It is related, however, that the first circumstance which disturbed, very particularly, the self-complacency of the philosophers who constructed this "Republic," was the startling discovery that universal suffrage gave opportunity for fraudulent schemes, by means of which any desired number of votes might at any time be polled, without the possibility of prevention or even detection, by any party which should be

singura persoană de la bord cu care pot face conversație; iar el, biet suflet! nu știe să vorbească decât de antichități. Toată ziua, s-a preocupat să mă convingă că amricanii antici se guvernau singuri! – a mai auzit cineva așa o absurditate? – că își duceau existența într-un fel de confederație în care era fiecare pentru el, după modelul „câinilor de prerie” despre care citim în fabule. El spune că au pornit de la cea mai neobișnuită idee imaginabilă, aceea că: toți oamenii se nasc liberi și egali – aceasta chiar în ciuda legilor gradației atât de bine întipărite asupra tuturor lucrurilor, atât în universul moral, cât și în cel fizic. Fiecare om „vota”, cum spuneau ei – cu alte cuvinte, se amesteca în treburile publice – până când s-a descoperit în cele din urmă că ceea ce era datoria tuturor nu era de fapt datoria nimănuia și că „Republica” (așa se numea chestiunea asta absurdă) nu avea niciun guvern. În orice caz, se relatează că primul amănunt care a tulburat deosebit de tare mulțumirea de sine a filosofilor care au construit „Republica”, a fost descoperirea înfiorătoare că dreptul de vot universal dădea ocazia la uneltiri frauduloase, prin intermediul cărora se putea obține orice număr de voturi, fără ca acest lucru să poată fi prevenit sau detectat, de către orice partid care era suficient de

merely villainous enough not to be ashamed of the fraud. A little reflection upon this discovery sufficed to render evident the consequences, which were that rascality must predominate – in a word, that a republican government could never be any thing but a rascally one. While the philosophers, however, were busied in blushing at their stupidity in not having foreseen these inevitable evils, and intent upon the invention of new theories, the matter was put to an abrupt issue by a fellow of the name of Mob, who took every thing into his own hands and set up a despotism, in comparison with which those of the fabulous Zeros and Hellofagabaluses were respectable and delectable. This Mob (a foreigner, by-the-by), is said to have been the most odious of all men that ever encumbered the earth. He was a giant in stature – insolent, rapacious, filthy, had the gall of a bullock with the heart of a hyena and the brains of a peacock. He died, at length, by dint of his own energies, which exhausted him. Nevertheless, he had his uses, as every thing has, however vile, and taught mankind a lesson which to this day it is in no danger of forgetting – never to run directly contrary to the natural analogies. As for Republicanism, no analogy could be found for it upon the face of the earth – unless

infam încât să nu se rușineze de fraudă comisă. A fost de ajuns să se reflecteze puțin la această descoperire pentru a se evidenția consecințele, acelea că ticăloșia trebuie să predomine – într-un cuvânt, că un guvern republican nu ar putea fi altfel decât unul ticălos. Cu toate acestea, în timp ce filosofii erau ocupați să roșească la prostia de care au dat dovadă neprevăzând aceste inevitabile lucruri nefaste și se concentrau să emită noi teorii, problema a fost pusă la punct de un tip pe nume Gloată, care a luat totul în mâinile sale și a instaurat un regim despotic, în comparație cu care cele ale fabuloșilor Zero și Haimanagabalus³⁵ erau onorabile și încântătoare. Acest Gloată (străin, că tot veni vorba), se spune că era cel mai detestabil om care a făcut vreodată umbră Pământului. Era de statură gigantică – insolent, rapace, murdar, avea o fiere de juncan, o inimă de hienă și un creier de păun. A murit, în cele din urmă, din pricina propriei forțe vitale, care l-a epuizat. Cu toate acestea, a avut și el rolul lui, așa cum are orice lucru, oricât de josnic, și a dat omenirii o lecție pe care nici în ziua de azi nu e în pericol să o uite – niciodată să nu te opui analogiilor cu natura. În ceea ce privește Republicanismul, nu s-a găsit pe suprafața Pământului nicio analogie pentru el, cu excepția „câinilor de

we except the case of the "prairie dogs," an exception which seems to demonstrate, if anything, that democracy is a very admirable form of government – for dogs.

April 6. Last night had a fine view of Alpha Lyrae, whose disk, through our captain's spy-glass, subtends an angle of half a degree, looking very much as our sun does to the naked eye on a misty day. Alpha Lyrae, although so very much larger than our sun, by the by, resembles him closely as regards its spots, its atmosphere, and in many other particulars. It is only within the last century, Pundit tells me, that the binary relation existing between these two orbs began even to be suspected. The evident motion of our system in the heavens was (strange to say!) referred to an orbit about a prodigious star in the centre of the galaxy. About this star, or at all events about a centre of gravity common to all the globes of the Milky Way and supposed to be near Alcyone in the Pleiades, every one of these globes was declared to be revolving, our own performing the circuit in a period of 117,000,000 of years! We, with our present lights, our vast telescopic improvements, and so forth, of course find it difficult to comprehend the ground of an idea such as this. Its first propagator was one Mudler. He was led, we must

prerie”, excepție care pare să demonstreze – dacă demonstrează ceva – că democrația e o formă admirabilă de guvernare – pentru câini.

6 aprilie. Aseară s-a văzut bine Alpha Lyrae³⁶, al cărei disc, prin binoclul căpitanului nostru, subîntinde un unghi de jumătate de grad; arăta cam cum arată soarele nostru văzut cu ochiul liber într-o zi cețoasă. Deși mult mai mare decât soarele nostru, Alpha Lyrae, în treacăt fie spus, îi seamănă mult în privința petelor, atmosferei și a multor altor particularități. Abia în ultimul secol, îmi spune Pundit, a apărut numai bănuiala că ar exista o relație binară între cei doi aștri. Mișcarea evidentă a sistemului nostru pe cer era (curios lucru!) raportată la orbita în jurul unei stele enorme din centrul galaxiei³⁷. În jurul acestei stele, sau oricum al unui centru al gravitației comun tuturor aștrilor din Calea Lactee, care se presupunea că se află lângă Alcyone³⁸ în Pleiade, se spunea că fiecare dintre acești aștri se rotește, iar al nostru efectua circuitul într-un interval de 117.000.000 de ani! Nouă, cu inteligența noastră de acum, cu perfecționarea colosală adusă telescopului și toate cele, desigur, ne e greu să pricepem temeiul unei asemenea idei. Primul care a propagat această idee a fost un anume Mudler³⁹.

presume, to this wild hypothesis by mere analogy in the first instance; but, this being the case, he should have at least adhered to analogy in its development. A great central orb was, in fact, suggested; so far Mudler was consistent. This central orb, however, dynamically, should have been greater than all its surrounding orbs taken together. The question might then have been asked - "Why do we not see it?" - we, especially, who occupy the mid region of the cluster - the very locality near which, at least, must be situated this inconceivable central sun. The astronomer, perhaps, at this point, took refuge in the suggestion of non-luminosity; and here analogy was suddenly let fall. But even admitting the central orb non-luminous, how did he manage to explain its failure to be rendered visible by the incalculable host of glorious suns glaring in all directions about it? No doubt what he finally maintained was merely a centre of gravity common to all the revolving orbs - but here again analogy must have been let fall. Our system revolves, it is true, about a common centre of gravity, but it does this in connection with and in consequence of a material sun whose mass more than counterbalances the rest of the system. The mathematical circle is a curve composed of an infinity of

El a ajuns, trebuie să presupunem, la această ipoteză nebunească, prin simplă analogie în primă instanță; însă dacă a fost așa, ar fi trebuit măcar să rămână fidel analogiei și în dezvoltarea acestei ipoteze. De fapt, a fost sugerată existența unui mare astru central; până aici, Mudler a fost consecvent. Totuși, acest corp ceresc central, ar fi trebuit să fie, din punct de vedere dinamic, mai mare decât toate corpurile înconjurătoare luate la un loc. Atunci ar fi putut să se pună întrebarea: „De ce nu îl vedem?“, mai ales de către noi, care ocupăm zona mediană a acestui grup de stele, chiar regiunea lângă care, cel puțin, trebuie să se situeze acest extraordinar soare central. Probabil, în acest punct, astronomul s-a refugiat în ideea de non-luminozitate; iar aici s-a lăsat deodată să se înțeleagă o analogie. Dar chiar și admitând că astrul central era non-luminos, cum a reușit el să explice neputința acestuia de a se face vizibil prin intermediul infinitei mulțimi de sori minunați care strălucesc peste tot în jurul lui? Fără îndoială, ce susținea el în definitiv era doar existența unui centru al gravitației comun pentru toți aștrii care se rotesc - însă aici din nou trebuie să se fi lăsat de înțeles o analogie. E adevărat că sistemul nostru se rotește în jurul unui centru de gravitație comun, dar acest fapt e

straight lines; but this idea of the circle – this idea of it which, in regard to all earthly geometry, we consider as merely the mathematical, in contradistinction from the practical, idea – is, in sober fact, the practical conception which alone we have any right to entertain in respect to those Titanic circles with which we have to deal, at least in fancy, when we suppose our system, with its fellows, revolving about a point in the centre of the galaxy. Let the most vigorous of human imaginations but attempt to take a single step toward the comprehension of a circuit so unutterable! I would scarcely be paradoxical to say that a flash of lightning itself, travelling forever upon the circumference of this inconceivable circle, would still forever be travelling in a straight line. That the path of our sun along such a circumference – that the direction of our system in such an orbit – would, to any human perception, deviate in the slightest degree from a straight line even in a million of years, is a proposition not to be entertained; and yet these ancient astronomers were absolutely cajoled, it appears, into believing that a decisive curvature had become apparent during the brief period of their astronomical history – during the mere point – during the utter nothingness of two or three thousand years!

corelat cu și urmare a masei solare care face mai mult decât să contrabalanseze restul sistemului. Cercul matematic e o curbă compusă dintr-o infinitate de linii drepte; dar ideea aceasta de cerc – ideea referitoare la geometria știută de noi, pe care o considerăm pur matematică, spre deosebire de cea aplicabilă, această idee – e, judecând obiectiv, concepția aplicabilă pe care avem tot dreptul să o luăm în considerare atunci când ne gândim la acele cercuri gigantice cu care avem de-a face, cel puțin în imaginație, în ipoteza că sistemul nostru, împreună cu altele ca el, gravitează în jurul unui punct din centrul galaxiei. Numai să încerce imaginația umană cea mai îndrăzneată să facă un singur pas către înțelegerea acestui circuit de nedescris! Nu aș fi deloc paradoxal dacă aș spune că un simplu fulger, urmându-și traseul etern pe circumferința acestui cerc inimaginabil, ar avea în același timp o traiectorie în linie dreaptă. Că parcursul soarelui nostru de-a lungul unei asemenea circumferințe – că direcția sistemului nostru pe o asemenea orbită – ar devia în cel mai mic grad de la traiectoria dreaptă, chiar și într-un milion de ani, este, în orice percepție umană, o teoremă care nu poate fi luată în considerare; și totuși acești astronomi antici se flatau, se pare, crezând că apăruse o

How incomprehensible, that considerations such as this did not at once indicate to them the true state of affairs – that of the binary revolution of our sun and Alpha Lyrae around a common centre of gravity!

April 7. Continued last night our astronomical amusements. Had a fine view of the five Neptunian asteroids, and watched with much interest the putting up of a huge impost on a couple of lintels in the new temple at Daphnis in the moon. It was amusing to think that creatures so diminutive as the lunarians, and bearing so little resemblance to humanity, yet evinced a mechanical ingenuity so much superior to our own. One finds it difficult, too, to conceive the vast masses which these people handle so easily, to be as light as our own reason tells us they actually are.

April 8. Eureka! Pundit is in his glory. A balloon from Kanadaw spoke us to-day and threw on board several late papers; they contain some exceedingly curious information relative to Kanawdian or rather Amriccan antiquities. You know, I presume, that laborers have for some months been

curbură precisă în scurta perioadă a istoriei lor astronomice – în doar o clipă – într-o nimica toată de două-trei mii de ani! De-a dreptul de neînțeles că asemenea considerente nu le-au indicat imediat adevărata stare de fapt – aceea a mișcării de revoluție binare a soarelui nostru și a lui Alpha Lyrae în jurul unui centru de gravitație comun!

7 aprilie. Au continuat aseară distracțiile noastre astronomice. Am văzut cei cinci asteroizi ai lui Neptun și am urmărit cu viu interes montarea unui imens postament pe două lintouri în noul templu de la Daphnis de pe lună⁴⁰. A fost amuzant să ne gândim că niște creaturi miniaturale precum locuitorii lunii, care aveau prea puțin în comun cu umanitatea, arătau totuși o ingeniozitate mecanică superioară față de a noastră. Totodată, e dificil de conceput că greutatea colosale pe care acești oameni le manevrau cu atâta ușurință, să fie atât de ușoare cum ne spune propria rațiune că ar fi.

8 aprilie. Evrica⁴¹! Pundit e glorios. Astăzi ni s-a vorbit dintr-un balon din Kanadua, de unde ni s-au aruncat la bord câteva lucrări recente; conțin informații extrem de curioase referitoare la anitichități kanaduene ori mai degrabă amricane. Știi, presupun, că muncitorii se ocupă de câteva luni cu

employed in preparing the ground for a new fountain at Paradise, the Emperor's principal pleasure garden. Paradise, it appears, has been, literally speaking, an island time out of mind – that is to say, its northern boundary was always (as far back as any record extends) a rivulet, or rather a very narrow arm of the sea. This arm was gradually widened until it attained its present breadth – a mile. The whole length of the island is nine miles; the breadth varies materially. The entire area (so Pundit says) was, about eight hundred years ago, densely packed with houses, some of them twenty stories high; land (for some most unaccountable reason) being considered as especially precious just in this vicinity. The disastrous earthquake, however, of the year 2050, so totally uprooted and overwhelmed the town (for it was almost too large to be called a village) that the most indefatigable of our antiquarians have never yet been able to obtain from the site any sufficient data (in the shape of coins, medals or inscriptions) wherewith to build up even the ghost of a theory concerning the manners, customs, &c., &c., &c., of the aboriginal inhabitants. Nearly all that we have hitherto known of them is, that they were a portion of the Knickerbocker tribe of savages infesting the continent at its first discovery by

pregătirea terenului pentru o nouă fântână în Paradis⁴², principala grădină de recreere a Împăratului. Paradisul, se pare, a fost, literalmente, o insulă mult timp uitată – adică granița sa de nord a fost mereu (conform tuturor arhivelor) un pârau, sau mai bine-zis un braț foarte îngust al mării. Brațul ăsta a fost lărgit treptat până când a ajuns la lățimea actuală – o milă. Întreaga lungime a insulei este de nouă mile; lățimea variază considerabil. În toată regiunea (așa cum spune Pundit) era, acum circa opt sute de ani, o mare aglomerare de case, unele dintre ele de douăzeci de etaje; pământul (dintr-un motiv inexplicabil) fiind considerat deosebit de valoros în aceste împrejurimi. Însă cutremurul dezastruos din anul 2050 a smuls din rădăcini și a distrus întreg orașul (căci aproape că era prea mare ca să se numească sat), astfel că nici cei mai neobosiți dintre arheologii noștri nu au putut strânge suficiente date de la fața locului (în formă de monede, medalii ori inscripții) cu care să construiască măcar o teorie cât de mică referitoare la modul de viață, obiceiurile etc., etc., etc. ale locuitorilor aborigeni. Cam tot ce știm despre ei deocamdată este că făceau parte din tribul barbar Knickerbocker⁴³ care împânzea continentul când a fost descoperit prima dată de Recorder Riker⁴⁴, un cavaler al Lânii

Recorder Riker, a knight of the Golden Fleece. They were by no means uncivilized, however, but cultivated various arts and even sciences after a fashion of their own. It is related of them that they were acute in many respects, but were oddly afflicted with monomania for building what, in the ancient Amriccan, was denominated "churches" – a kind of pagoda instituted for the worship of two idols that went by the names of Wealth and Fashion. In the end, it is said, the island became, nine tenths of it, church. The women, too, it appears, were oddly deformed by a natural protuberance of the region just below the small of the back – although, most unaccountably, this deformity was looked upon altogether in the light of a beauty. One or two pictures of these singular women have in fact, been miraculously preserved. They look very odd, very – like something between a turkey-cock and a dromedary.

Well, these few details are nearly all that have descended to us respecting the ancient Knickerbockers. It seems, however, that while digging in the centre of the emperor's garden, (which, you know, covers the whole island), some of the workmen unearthed a cubical and evidently chiseled block of granite, weighing several hundred pounds. It was in good

de Aur⁴⁵. Cu toate astea, nu erau nicidecum necivilizați, ba cultivau diferite arte și chiar științe într-o manieră proprie. Se relatează despre ei că erau perspicace din multe puncte de vedere, însă erau în mod ciudat afectați de monomania de a construi ceea ce în Amricca antică purta denumirea de „biserici” – un fel de pagodă fondată pentru slăvirea a doi idoli care treceau sub numele de Avere și Modă. În final, se spune că insula a devenit, nouă zecimi din ea, biserică. Și femeile, se pare, erau ciudat deformate de o protuberanță naturală a părții din spate a corpului chiar sub talie – deși, în mod inexplicabil, această diformitate era văzută în ansamblu în lumina frumuseții. Una sau două fotografii ale acestor femei neobișnuite au fost păstrate, în mod miraculos. Arată foarte ciudat, foarte – ceva între curcan și dromader.

Ei bine, aceste câteva detalii sunt cam tot ce a ajuns până la noi în ceea ce-i privește pe anticii Knickerbockers. Se pare totuși că, făcând săpături în grădina împăratului (care, după cum știi, ocupă întreaga insulă), câțiva muncitori au dezgropat un cub pe care, desigur, l-au dăltuit și au scos la iveală un bloc de granit de câteva sute de livre⁴⁶. Era bine conservat, fiind, se

preservation, having received, apparently, little injury from the convulsion which entombed it. On one of its surfaces was a marble slab with (only think of it!) an inscription – a legible inscription. Pundit is in ecstasies. Upon detaching the slab, a cavity appeared, containing a leaden box filled with various coins, a long scroll of names, several documents which appear to resemble newspapers, with other matters of intense interest to the antiquarian! There can be no doubt that all these are genuine Amriccan relics belonging to the tribe called Knickerbocker. The papers thrown on board our balloon are filled with fac-similes of the coins, MSS., typography, &c., &c. I copy for your amusement the Knickerbocker inscription on the marble slab:

*This Corner Stone of a Monument
to The Memory of GEORGE WASHINGTON,
Was Laid With Appropriate Ceremonies
on the 19th Day of October, 1847,
The anniversary of the surrender of Lord Cornwallis
to General Washington at Yorktown
A. D. 1781 Under the Auspices of the
Washington Monument Association
of the city of New York*

pare, doar puțin deteriorat în urma cutermurului care îl îngropase. Pe una dintre suprafețe avea o dală de marmură cu (gândește-te numai!) o inscripție – o inscripție lizibilă. Pundit se află în extaz. După detașarea dalei, au descoperit într-o cavitate o cutie de plumb plină cu diverse monede, un lung pergament cu nume, câteva documente asemănătoare ziarelor, precum și alte materiale de mare interes pentru arheologi! Nu e nicio îndoială că toate acestea sunt relicve amriccane autentice aparținând tribului numit Knickerbocker. Lucrările aruncate la bordul balonului nostru sunt pline de facsimile de monede, manuscrise, tipărituri etc., etc. Copiez aici pentru amuzamentul tău inscripția Knickerbocker de pe dala de marmură:

*Această piatră de temelie a Monumentului
în Memoria lui GEORGE WASHINGTON,
a fost așezată cu ceremoniile de rigoare
pe data de 19 a lunii octombrie 1847,
la aniversarea capitulării lui Lord Cornwallis
în fața Generalului Washington la Yorktown
1781 e.n. sub auspiciile
Asociației Washington a Monumentelor
din orașul New York⁴⁷*

This, as I give it, is a verbatim translation done by Pundit himself, so there can be no mistake about it. From the few words thus preserved, we glean several important items of knowledge, not the least interesting of which is the fact that a thousand years ago actual monuments had fallen into disuse – as was all very proper – the people contenting themselves, as we do now, with a mere indication of the design to erect a monument at some future time; a corner-stone being cautiously laid by itself "solitary and alone" (excuse me for quoting the great American poet Benton!), as a guarantee of the magnanimous intention. We ascertain, too, very distinctly, from this admirable inscription, the how as well as the where and the what, of the great surrender in question. As to the where, it was Yorktown (wherever that was), and as to the what, it was General Cornwallis (no doubt some wealthy dealer in corn). He was surrendered. The inscription commemorates the surrender of – what? why, "of Lord Cornwallis". The only question is what could the savages wish him surrendered for. But when we remember that these savages were undoubtedly cannibals, we are led to the conclusion that they intended him for sausage. As to the how of the surrender, no language can be more

Am redat aici o traducere cuvânt cu cuvânt făcută de însuși Pundit, așa că nu poate fi pusă la îndoială. Din puținele cuvinte astfel păstrate, spicuiem câteva informații importante, dintre care una deloc de neglijat este că acum o mie de ani monumentele propriu-zise ieșiseră din uz – căci totul era foarte exact –, oamenii mulțumindu-se, după cum bine știm, cu simpla indicare a intenției de a ridica un monument cândva în viitor; doar o piatră de temelie atent așezată „solitară și singură” (mă scuzați că citez din marele poet american Benton^{48!}), ca o garanție a mărinimoasei intenții. De altfel, putem stabili cu claritate, din această admirabilă inscripție cum, de asemenea, unde și în ce fel a avut loc marea capitulare în chestiune. În ceea ce privește locul, e vorba de Yorktown (oriunde-o fi și fost acesta), și aflăm că e vorba de Generalul Cornwallis⁴⁹ (fără îndoială vreun negustor de cereale bogat). El a fost capitulat. Inscripția comemorează capitularea – a cui și de ce, „a Lordului Cornwallis”. Singura întrebare e pentru ce ar fi putut vrea barbarii să-l vadă capitulat. Însă amintindu-ne că acești barbari erau fără îndoială canibali, ajungem la concluzia că intenționau să-l pună pe grătar. Cât despre modul capitulării, un limbaj mai explicit nu există. Lordul Cornwallis a

explicit. Lord Cornwallis was surrendered (for sausage) "under the auspices of the Washington Monument Association" - no doubt a charitable institution for the depositing of cornerstones. - But, Heaven bless me! what is the matter? Ah, I see - the balloon has collapsed, and we shall have a tumble into the sea. I have, therefore, only time enough to add that, from a hasty inspection of the fac-similes of newspapers, &c., &c., I find that the great men in those days among the Amriccans, were one John, a smith, and one Zacchary, a tailor.

Good-bye, until I see you again. Whether you ever get this letter or not is point of little importance, as I write altogether for my own amusement. I shall cork the MS. up in a bottle, however, and throw it into the sea.

Yours everlastingly,
PUNDITA.

fost făcut să capituleze (pentru grătar) „sub auspiciile Asociației Washington a Monumentelor” - fără îndoială o instituție caritabilă pentru așezarea pietrelor de temelie. Dar, Doamne Sfinte! ce s-a întâmplat? Ah, înțeleg - balonul s-a prăbușit și vom cădea în mare. Așadar, am timp doar să adaug că, inspectând în grabă facsimilele de ziare etc., etc., găsesc că cei mai de seamă dintre amriccanii acelor vremuri erau un anume John, fierar⁵⁰, și un anume Zacchary, croitor⁵¹.

Rămas-bun, până când ne vom revedea. Dacă vei primi vreodată această scrisoare sau nu, e un fapt de mică importanță, căci scriu doar pentru amuzamentul meu. Voi închide manuscrisul într-o sticlă, totuși, și-l voi arunca în mare.

A ta pe vecie,
PUNDITA.

Notes

¹ Greek phrase meaning "those things that are to be" or, as Poe translated it, "these things are in the future." These words also appear as a motto added in the 1845 version of Poe's tale *The Colloquy of Monos and Una*.

² Poe plays a name game: Martin Van Buren Mavis is actually Andrew Jackson Davis (1826 - 1910), an American Spiritualist who practiced healing by means of hypnosis and whose lectures Poe had been to when Davis was only 19. Martin Van Buren is the eighth President of the USA; he was preceded by Andrew Jackson. It is actually a riddle, where we have to see that Martin Van Buren is Andrew Jackson Davis.

³ A city of southeast New York on the Hudson River, north of New York City.

⁴ Latin name for the Atlantic Ocean, meaning "Sea of Darkness".

⁵ Refers to the mysterious Nubian geographer Ptolemy Hephaestion (as we know from *Eureka* and *Into the Maelstrom*) and not to Muhammad al-Idrisi (author of *Geographia Nubiensis*), whom

Note

¹ „Ceea ce urmează să vină” sau, ca să-l cităm pe însuși Poe, „aceste lucruri sunt în viitor.” Aceste cuvinte apar și ca motto, adăugat versiunii din 1845 a povestirii *The Colloquy of Monos and Una / Colocviul dintre Monos și Una*.

² Andrew Jackson Davis (1826 -1910), spiritualist american. În 1845, Poe a fost prezent la prelegerile lui Davis, pe atunci în vârstă de 19 ani; Martin Van Buren e al optulea președinte al SUA; a urmat lui Andrew Jackson. E o ghicitoare, care constă în faptul că Martin Van Buren este Andrew Jackson Davis.

³ Oraș în sud-estul statului New York, situat pe râul Hudson, la nord de orașul New York.

⁴ În latină în original; în traducere, „Marea Întunericului”.

⁵ Referire la misteriosul geograf nubian Ptolemy Hephestion, așa cum aflăm în *Eureka* și *O pogorâre în Maelström*; nu se referă la Muhammad al-Idrisi (autor al lucrării *Geographia Nubiensis*), la care face trimitere

**Translation
Café**

March 2016

Jacob Bryant refers to in *A new System or, an Analysis of Ancient Mythology*, which is actually Poe's source. His error in *Eureka* may be intentional.

⁶ *divers for crotchets* is an old expression meaning: someone fond of fanciful/odd notions.

⁷ Latin phrase meaning "solid earth".

⁸ A unit of length equal to 1,609 meters.

⁹ James Silk Buckingham (1786 - 1855) was a Cornish author, journalist and traveller.

¹⁰ Wordplay: reference to a "rubber of whist", which is a match of three games in the whist game of cards that was very popular in the 19th century.

¹¹ The name originates from the Sanskrit term *pandit* (*panditá*), meaning "knowledge owner".

¹² Charles Fourier (1772 - 1837) was a French philosopher and an important early socialist thinker later associated with "utopian

Jacob Bryant în *A new System, or, an Analysis of Ancient Mythology / Un nou sistem, sau, o analiză asupra mitologiei antice*, care este de fapt sursa lui Poe. Se poate ca greșeala să fie intenționată.

⁶ *Divers for crotchets* este o veche expresie care se referă la cineva care e amator de senzații fantastice sau bizare.

⁷ „Pământ solid” (latină).

⁸ O milă = 1,6 km.

⁹ Referire la James Silk Buckingham autor, jurnalist și explorator originar din Cornwall.

¹⁰ În original „rubber of twist” – joc de cuvinte, termenul „rubber” este utilizat în jocul de cărți whist.

¹¹ Numele derivă din cuvântul de origine sanscrită „pandit” („panditá”) însemnând „posesor de cunoaștere”.

¹² Charles Fourier (1772 -1837) – filosof francez adept al socialismului, asociat cu termenul de „utopie socialistă”. Poe îi greșește intenționat

socialism”; Poe misspells his name intentionally, so as to create wordplay: fur – Furrier. However, he was not Irish, but French.

¹³ Aristotle (384 – 322 BCE) was a Greek philosopher and scientist (not Hindoo); Poe misspells his name and writes it in two words Aries (the astrological sign) and Tottle (meaning “to walk in a wavering, unsteady manner”), in order to create a humorous effect.

¹⁴ Samuel F. B. Morse (1791 – 1872) was an American painter and inventor, who built the first practical telegraph.

¹⁵ Latin phrase (not Etruscan) meaning “Times change”.

¹⁶ *Yurope* in the original text.

¹⁷ *Ayeshher* in the original text.

¹⁸ Euclid (300 BC) was a Greek mathematician, often referred to as the “Father of Geometry.”

¹⁹ Immanuel Kant (1724 – 1804) was a German philosopher who is widely considered to be a central figure of modern philosophy. In him were subsumed new trends that had begun with the rationalism

numele, pentru a da naștere unui joc de cuvinte: fur – Furrier (blană – Blănar).

¹³ Aristotel (384-322 BCE) filosof și om de știință grec (nu hindus); Poe îi scrie numele greșit și îl separă în două cuvinte: Aries (semnul astrologic al Berbecului) și Tottle („a nu fi sigur pe picioare”; „a se clătina”) pentru a crea un efect comic.

¹⁴ În traducere „cal”. E vorba de fapt de Samuel F. B. Morse (1791 – 1872) pictor și inventator american, care a construit primul telegraf.

¹⁵ „Timpurile se schimbă” (latină).

¹⁶ În original *Yurope*.

¹⁷ În original *Ayeshher*.

¹⁸ Euclid (300 î.e.n.), matematician grec, adesea supranumit „Părintele geometriei”.

¹⁹ Immanuel Kant (1724 – 1804) filosof german reprezentant al filosofiei moderne. Influențat de raționalismul lui René Descartes și empirismul lui Francis Bacon.

(stressing reason) of René Descartes and the empiricism (stressing experience) of Francis Bacon.

²⁰ Refers to English philosopher Francis Bacon, who is mistaken for poet James Hogg.

²¹ Small village in Scotland, where poet James Hogg was born.

²² Relating to or denoting reasoning or knowledge which proceeds from observations or experiences to the deduction of probable causes.

²³ Nature's imminent facts.

²⁴ (in Kantian philosophy) A thing as it is in itself, as distinct from a thing as it is knowable by the senses through phenomenal attributes.

²⁵ The object of a person's perception.

²⁶ Domesticated pig. Also, a self-indulgent, gluttonous, or filthy person.

²⁷ John Stuart Mill (1806–1873), English philosopher, economist, and

²⁰ Se referă la filosoful englez Francis Bacon, care e însă confundat cu poetul James Hogg.

²¹ Mic sat din Scoția, unde s-a născut poetul James Hogg.

²² (În filosofie) Bazat pe experiență, dobândit în urma experienței.

²³ „Faptele iminente ale naturii” (latină).

²⁴ (În filosofia lui Kant) Un lucru așa cum este el în sinea lui, spre deosebire de un lucru așa cum îl percepem prin simțuri.

²⁵ Bazat pe percepție.

²⁶ „Porc de carne” (engleză).

²⁷ John Stuart Mill, (1806–1873), filosof englez, economist, exponent

exponent of utilitarianism. He is confused with Joe Miller (1684 - 1738), English actor, also known for the book called *Joe Miller's Jests* (1739), a collection of contemporary and ancient coarse witticisms.

²⁸ Word game: mill-horse.

²⁹ Jeremy Bentham (1748 - 1831), English philosopher and jurist; founder of utilitarianism. We find out his first name in *Eureka*.

³⁰ Sir Isaac Newton (1642 - 1727), English physicist and mathematician, who was the culminating figure of the scientific revolution of the 17th century. His three laws of motion, the basic principles of modern physics, resulted in the formulation of the law of universal gravitation.

³¹ Johannes Kepler (1571 - 1630), German astronomer who discovered three major laws of planetary motion.

³² Jean-François Champollion (1790-1832), French historian and linguist who founded scientific Egyptology and played a major role in the decipherment of Egyptian hieroglyphs.

³³ Canada ("Kanadaw" in original text), which is a country, not a

al utilitarismului.

²⁸ Aluzie la Mill (în traducere „moară”).

²⁹ Jeremy Bentham (1748-1831), filosof englez și jurist; fondator al utilitarismului.

³⁰ Sir Isaac Newton (1642 - 1727), fizician și matematician englez, figura culminantă a revoluției științifice din secolul al XVII-lea. Cele trei legi de mișcare ale sale, principiile fizicii moderne, au dus la formularea legii universale a gravitației.

³¹ Johannes Kepler (1571 - 1630), astronom german care a descoperit cele trei legi importante ale mișcării planetare.

³² Jean-François Champollion, (1790-1832), istoric și lingvist francez, fondatorul științei egiptologiei, care a jucat un rol important în descifrarea hieroglifelor egiptene.

³³ În textul original *Kanadaw*; Canada nu e un continent, ci o țară.

continent.

³⁴ A unit of measure equal to 0.3048 meters.

³⁴ Unitate de măsură egală cu to 0.3048 metri.

³⁵ The Roman emperors Nero (37 – 68) and Heliogabalus (203 – 222);
wordplay: Hell of a gabalus.

³⁵ Împărații romani Nero (37 – 68) și Heliogabalus (203 – 222); joc de
cuvinte: Haimana de om.

³⁶ The brightest star in the northern constellation Lyra and fifth
brightest in the night sky.

³⁶ Cea mai strălucitoare stea din constelația Lyra și a cincea stea de pe
cer ca strălucire.

³⁷ The idea of stars revolving around a common center appeared in
various writings at the time; Poe’s “analogy” probably comes from
Kant’s theory that stars move around a center and that planets orbit
around the sun.

³⁷ Ideea de rotire a stelelor în jurul unui centru comun apăruse în
numeroase lucrări ale vremii; „analogia” lui Poe vine probabil din
teoria lui Kant care spunea că stelele se rotesc în jurul unui centru și
că planetele orbitează în jurul Soarelui.

³⁸ The brightest star system in the Pleiades, located in the
constellation Taurus.

³⁸ Cel mai strălucitor sistem de stele din Pleiade, parte din constelația
Taurus.

³⁹ Johann Heinrich von Mädler (1794 – 1874) was a German
astronomer.

³⁹ Johann Heinrich von Mädler (1794 – 1874) a fost un astronom
german.

⁴⁰ Daphnis is a legendary hero of the shepherds of Sicily and the
reputed inventor of bucolic poetry. He was the son of Hermes and a

⁴⁰ Daphnis este eroul legendar al păstorilor din Sicilia, recunoscut ca
inventator al poeziei pastorale. A fost fiul lui Hermes și al unei nimfe

Sicilian nymph. By 2848 a city on the moon may be named after him.

siciliane. Până în anul 2848 e posibil ca un oraș de pe lună să îi poarte numele.

⁴¹ (From Greek) I have found (it); traditionally the exclamation of Archimedes when he realized, during bathing, that the volume of an irregular solid could be calculated by measuring the water displaced when it was immersed.

⁴¹ (Din greacă) „Am găsit!” Expresie atribuită lui Arhimede, care ar fi rostit-o atunci când a descoperit că volumul unui corp solid cufundat în apă poate fi calculat măsurând volumul de apă dislocat.

⁴² Turns out it refers to the island of Manhattan.

⁴² Se pare că se referă la insula Manhattan.

⁴³ Term that traces its origin to the Dutch settlers who came to the New World - and especially to what is now New York - in the 1600s.

⁴³ Termen care desemna coloniștii olandezi care au venit în Lumea Nouă - și mai ales în New York-ul de azi - în anii 1600.

⁴⁴ Richard Riker (1773 - 1842) was a lawyer and politician from New York; he was Recorder of New York City. Poe entitles him “a knight of the Golden Fleece” because of his “fleecing” of the public.

⁴⁴ Richard Riker (1773 - 1842), avocat și politician din New York; a fost Magistrat al orașului New York.

⁴⁵ In Greek mythology, the fleece of the golden ram, stolen by Jason and the Argonauts from the king of Colchis. The Order of the Golden Fleece was an order of chivalry founded in Bruges by Philip III, Duke of Burgundy in 1430. In calling Riker a knight of the Golden Fleece, Poe implies a joke, for at the time there seems to have been a financial scandal in the city government.

⁴⁵ În mitologia greacă, lâna berbecului de aur, pe care Jason și Argonauții au furat-o de la împăratul Colchidei. Ordinul Lâna de Aur era un ordin cavaleresc înființat la Bruges de către Filip al III-lea, Duce de Burgundia, în 1430. Numindu-l pe Riker cavaler al Ordinului Lâna de Aur, Poe face aluzie la scandalul financiar iscat la guvernarea orașului în acea vreme.

⁴⁶ A unit of weight equal to 453.592 grams.

⁴⁶ Unitate de măsură a greutateii egală cu 453.592 grame.

⁴⁷ The Washington Monument Association held a great ceremony to lay the cornerstone of a monument in honour of George Washington that was to be erected later. However, the project was rejected in a popular contest in favour of an Egyptian obelisk.

⁴⁷ Asociația Monumentelor din Washington a ținut o mare ceremonie pentru așezarea pietrei de temelie a monumentului care urma să fie ridicat în onoarea lui George Washington. Însă proiectul a fost respins în favoarea unui obelisc egiptean.

⁴⁸ Thomas Hart Benton (1782 - 1858) was a U.S. Senator from Missouri. The phrase "solitary and alone" is associated with him, as he used it in a famous speech in 1837: "Solitary and alone I set this ball in motion" - referring to the moment before the vote for censuring President Jackson, who had removed federal deposits from the Bank of the United States, expunged from the record.

⁴⁸ Thomas Hart Benton (1782 - 1858) a fost Senator în Missouri. E asociat cu sintagma „singur și solitar”, pe care a rostit-o într-un discurs în 1837: „Singur și solitar pun în mișcare această acțiune” - referindu-se la momentul dinaintea votului de cenzură al Președintelui Jackson, care scosese din Banca Statelor Unite depozite federale, ștergând acest fapt din înscrisurile oficiale.

⁴⁹ Charles Cornwallis (1738 - 1805), British soldier and statesman, fought to suppress the American Revolution. Late in 1776 he drove General George Washington's patriot forces out of New Jersey, but early in 1777 Washington recaptured part of that state.

⁴⁹ Charles Cornwallis (1738 - 1805), soldat britanic și politician, a luptat pentru suprimarea Revoluției Americane. În 1776 a respins atacul forțelor patriote ale Generalului George Washington la New Jersey, dar în 1777, Washington a recuperat o parte din acest stat.

⁵⁰ Refers to the most common name, John Smith.

⁵⁰ Referire la cel mai comun nume, John Smith.

⁵¹ Zachary Taylor (1784 - 1850) was the 12th President of the United States, elected in March 1849.

⁵¹ Zachary Taylor (1784 - 1850) a fost al doisprezecelea Președinte al Statelor Unite, ales în martie 1849.

